

Thema: De stille kracht (Pnr. 400)
Uitgesproken op 28 september 2014

Genesis 14
in het Open Hof te Kampen

Deze preek is een bewerking. Hij werd voor het eerst gehouden op 14 augustus 1983 te 's-Gravendeel onder het thema 'Genadig intermezzo'.

Ouderling van dienst: Jaap Jansen
Organist: Dick Muller
Lektor: Ben Riesebo

Liederen komen uit het NLB

Welkom en mededelingen

Zingen Psalm 35: 1 en 3
1 Twist, Here, met mijn twisters, strijd
tot Gij uw dienaar hebt bevrijd.
Grijp schild en zwaard, ja snel te wapen
en sla de wolven, red uw schapen.
Zeg tot mijn ziel: Ik ben uw heil,
Ik heb voor u mijn leven veil -
maak toch te schande wie mij jaagt
ten dode toe en mij belaagt.

3 Zo zal mijn hart zich voor den Heer
vrolijk verhogen tot zijn eer,
en al mijn vlees en bloed zal zingen:
Geen macht kan met U mededingen.
O Heer, wie is aan U gelijk,
die den ellendige bevrijdt
en onze nooddrift veilig stelt
voor onderdrukking en geweld.

Stil gebed

Bemoediging en Groet

Klein Gloria

Inleiding

Zingen Lied 1016 (Kom, laat ons opgaan naar de berg)

Verootmoediging

Zingen Lied 1009: 1 (O lieve Heer, geef vrede)

Genadeverklaring

Zingen Lied 1009: 2 (Doe onze ogen stralen)

Levensles

Zingen Lied 1009: 3 (Verlos ons van de boze)

Gebed om de opening van het Woord

Schriftlezing Genesis 14

14¹Toen Amrafel koning van Sinear was, Arjoch koning van Ellasar, Kedorlaomer koning van Elam en Tidal koning van Goim, ²brak er oorlog uit tussen hen en koning Bera van Sodom, koning Birsa van Gomorra, koning Sinab van Adma, koning Semeber van Seboim en de koning van Bela, het huidige Soar. ³De laatsten trokken gezamenlijk op naar de Siddimvallei, nu de Zoutzee. ⁴Twaalf jaar waren zij aan Kedorlaomer onderworpen geweest, maar in het dertiende jaar waren ze in opstand gekomen. ⁵In het veertiende jaar rukte Kedorlaomer op, samen met de koningen die zijn bondgenoten waren, en zij versloegen de Refaieten in Asterot-Karnaïm, de Zuzieten in Ham, de Emieten in Sawe-Kirjataïm ⁶en de Chorieten in het bergland waar zij woonden, het Seirgebergte; ze rukten op tot aan El-Paran, aan de rand van de woestijn. ⁷Daarna keerden ze terug over En-Mispat, het huidige Kades, en onderwierpen met harde hand het hele gebied van de Amalekieten en ook de Amorieten die in Chaseson-Tamar woonden. ⁸⁻⁹Toen trok de koning van Sodom ten strijde, samen met de koning van Gomorra, de koning van Adma, de koning van Seboim en de koning van Bela, het huidige Soar. In de Siddimvallei leverden deze vijf koningen slag met de vier andere: koning Kedorlaomer van Elam, koning Tidal van Goim, koning Amrafel van Sinear en koning Arjoch van Ellasar. ¹⁰In de Siddimvallei waren talloze aardpekbronnen. Toen de koningen van Sodom en Gomorra moesten vluchten, kwamen ze daarin terecht. De anderen vluchtten het gebergte in. ¹¹Hun tegenstanders maakten alles buit wat de inwoners van Sodom en Gomorra bezaten, ook hun hele voedselvoorraad. Daarna trokken ze weg. ¹²Ook Lot, de zoon van Abrams broer, voerden ze weg, met al zijn bezittingen; Lot woonde namelijk in Sodom.

¹³Dit werd door een vluchteling aan Abram gemeld, die bij de eiken van de Amoriet Mamre woonde, de broer van Eskol en Aner; Mamre en zijn broers hadden met de

Hebreeër Abram een bondgenootschap gesloten. ¹⁴Toen Abram hoorde dat zijn neef gevangengenomen was, bracht hij allen op de been die in zijn huis opgegroeid waren en met de wapens konden omgaan – driehonderdachttien in getal – en achtervolgde Kedorlaomer en diens bondgenoten tot aan Dan. ¹⁵'s Nachts viel hij hen met zijn mannen van verschillende kanten tegelijk aan, versloeg hen en achtervolgde hen tot aan Choba, dat ten noorden van Damascus ligt. ¹⁶Alle buitgemaakte bezittingen heroverde hij. Ook zijn neef Lot wist hij veilig terug te brengen, met al zijn bezittingen, evenals de vrouwen en de andere krijgsgevangenen.

¹⁷Toen Abram na zijn overwinning op Kedorlaomer en de andere koningen terugkeerde, kwam de koning van Sodom hem tegemoet in de Sawevallei, de Koningsvallei. ¹⁸En Melchisedek, de koning van Salem, liet brood en wijn brengen. Hij was een priester van God, de Allerhoogste, ¹⁹en sprak een zegen over Abram uit:

'Gezegend zij Abram door God, de Allerhoogste, schepper van hemel en aarde.

²⁰Gezegend zij God, de Allerhoogste: uw vijanden leverde hij aan u uit.'

Abram gaf aan Melchisedek een tiende van wat hij had

heroverd. ²¹De koning van Sodom verzocht Abram hem de mensen terug te

geven, de bezittingen mocht Abram houden. ²²Maar Abram antwoordde hem: 'Ik zweer bij de HEER, bij God, de Allerhoogste, de schepper van hemel en aarde, ²³dat ik volstrekt niets wil aannemen van wat uw eigendom is, nog geen draad of schoenriem. U zult niet kunnen zeggen: "Ik ben het die Abram rijk heeft gemaakt." ²⁴Ik vraag alleen een vergoeding voor wat mijn dienaren hebben verbruikt, en het deel van Aner, Eskol en Mamre, die zich bij mij hebben aangesloten; laat hen nemen wat hun toekomt.'

Zingen Met de kinderen voor ze naar de nevendienst gaan; ELB 454

Preek

Zingen Lied 728 (De heiligen ons voor gegaan...)

Dankgebed en voorbeden

Inzameling van de gaven

Zingen Lied 747: 1, 4, 7 en 8 (Eens komt de grote zomer)

Zegen